

7

DECEM ET OCTO

PROPOSITIONES DE PECCATO RE-

liquo in renatis disputatę VVittenberge post cō-
uentum VVormaciensem, anno xli.

I.
Multę graues & magnę causę sunt, quare necesse sit doceri Eccle-
sias, quod in renatis sit reliquum peccatum.

II.
Nam qui fingunt renatos sine peccato esse, imaginantur eos legi Dei
satisfacere, & hanc qualemuncę obedientiam esse legis imple-
tionem.

III.
Ita amittitur discrimen inter iusticiam Philosophicam, et iusticiam fi-
dei, & obscuratur doctrina de iustitia fidei. Denicę horribili ca-
ligine obruitur Euangelium.

IIII.
Ac ne quid erroris sit in appellationibus, primum definitio peccatum,
esse defectum, aut inclinationem, aut actionem in uoluntate aut
uiribus obtemperantibus, pugnantem cum lege Dei, offendens
tem Deum, seu promerentem iram Dei & æternas pœnas, nisi
fuerit facta remissio seu condonatio. Hęc est uera & perspicua
definitio peccati.

V.
Manent autem in renatis, caligo in mente, quę parit dubitationes de
Deo horribiles, & in uoluntate defectus timoris & amoris erga
Deum, & multę uitiosi impetus. Manet & contumacia inferiorū
uirium, quas uoluntas, ut deberet, regere nō potest, nec ipsę ob-
temperant. Sed fertur equis auriga, nec audit currus habenas.

VI.
Nec otiosa est hęc naturę prauitas, Sed assidue parit uiciosos motus,
dubitationes, diffidentiam, carnalem securitatem, amorem & ad-
mirationem sui, admittit illecebras inconcessas, &c.

VII.
Hęc mala, hoc est, ipsa naturę prauitas, & motus inde orti etiam in
renatis, sunt sua natura peccata, etiamsi condonantur renatis.

VIII.
Magnes est lapis trahens ferrū nisi impediatur, Si alio fuerit tinctus,
non trahit ferrum, & tamen natura Magnetis manet.

IX.
Ita recte & plane loquuntur Prophetę & Apostoli, cum iustis tribu-
unt peccatum. Nam peccatum est quod pugnat cum lege Dei, of-
fendit Deum, seu meretur iram Dei & æternas pœnas, nisi fue-
rit remissum.

X.
Manet natura peccati, etiamsi remissio accedit, qua iam tollitur rea-
tus, hoc est, Deus irasci desinit. & obligationem ad pœnam æter-
nam aufert.

XI.
Hęc faciliora & planiora sunt, quam quę ab alijs de materiali & for-
mali hoc loco dicuntur.

XII.
Sed ne de uocabulo uideamur rixari, illud defendimus, Reliquam in
renatis in mente caliginem, in uoluntate, & appetitu sensitiuo
contumaciam, seu concupiscentiam, ut uocant, non esse quide-
dam indifferens, aut pœnam tantum, sed quiddam pugnantem cum
lege Dei, de quo fide petere & amplecti condonationem debe-
mus, sicut inquit Augustinus, Manet infirmitas, de qua petendū
est, Dimitte nobis debita nostra.

XIII.
Quotidie cum incipis preceationem ad Deum, obstrepit agnitio pro-
pria indignitatis. Hic fatendum est, hęc mala esse peccata, & crea-
dendum, quod propter filium Dei uere placeamus Deo, & exau-
diamur, non propter nostram dignitatem.

XIIII.
Hęc exercitia ignorant, qui tantum pœnam & indifferens esse concu-
piscenciam putant.

XV.
Vocamus autem concupiscentiam, nō appetitiones ipsas, aut storgas
conditas a Deo, sed deprauationem.

XVI.
Inuocatio in dubitatione, hoc est, cum dubitat mens, an Deus tibi in-
uocanti sit propitius, est Academica & impia inuocatio, non est
cultus Dei.

XVII.
Nam in inuocatione semper oportet per mediatorem Christum pe-
tere, & fide statuere, quod Deus sit tibi inuocanti propitius, ac
uelit inuocari, & quod preces non sint irritę, etiamsi euentus in
periculis corporum alias aliter gubernat.

XVIII.
Certo tamen agens pœnitentiam statuere debet se fide accipere pro-
pria Euangelij beneficia quę nominatim iussit Deus peti & ex-
pectari, uidelicet remissionem peccatorum, iustificationem, & ui-
tam æternam, iuxta illud, Qui confidit in Dominum, non con-
fundetur.

By the by professe to fide de offi by -
- - - - -

DECEMBER OCTO
PROPOSITIO DE PECCATO
A. 1541

Multi quippe in magno confusio, duntaxat in domo...
his quibus in rebus de rebus peccant.

Quamvis peccatum in se non sit malum, sed in rebus...
in rebus de rebus peccant.

In rebus de rebus peccant, in rebus de rebus...
in rebus de rebus peccant.

Ac quod magis in rebus de rebus peccant, in rebus...
in rebus de rebus peccant.

Multi quippe in magno confusio, duntaxat in domo...
his quibus in rebus de rebus peccant.

Quamvis peccatum in se non sit malum, sed in rebus...
in rebus de rebus peccant.

In rebus de rebus peccant, in rebus de rebus...
in rebus de rebus peccant.

Ac quod magis in rebus de rebus peccant, in rebus...
in rebus de rebus peccant.

Multi quippe in magno confusio, duntaxat in domo...
his quibus in rebus de rebus peccant.

Multi quippe in magno confusio, duntaxat in domo...
his quibus in rebus de rebus peccant.

Quamvis peccatum in se non sit malum, sed in rebus...
in rebus de rebus peccant.

In rebus de rebus peccant, in rebus de rebus...
in rebus de rebus peccant.

Ac quod magis in rebus de rebus peccant, in rebus...
in rebus de rebus peccant.

Multi quippe in magno confusio, duntaxat in domo...
his quibus in rebus de rebus peccant.

Quamvis peccatum in se non sit malum, sed in rebus...
in rebus de rebus peccant.

In rebus de rebus peccant, in rebus de rebus...
in rebus de rebus peccant.

Ac quod magis in rebus de rebus peccant, in rebus...
in rebus de rebus peccant.

Multi quippe in magno confusio, duntaxat in domo...
his quibus in rebus de rebus peccant.